

בס"ד, חנוכה, ערב ש"ק לסדר "בית יוסף", וישב תשפ"ה

"חנוכה, תשלום ומזווה"

שאין להם מניעה מלאכול אפילו "סעודה גדולה".

כמה דקות לאחר מכן – אחר צאת הכוכבים ועוד קודם שכלתה רגל מן השוק (=סוף זמן הדלקת נר חנוכה לפירסום הנס), הודיעו הפועלים על סיום העבודה !

כל בני המשפחה מיהרו ללכת ולראות את התוצאות העבודה. ואכן, מלאכה נאה עשו. והפתח הנוסף של הבית שזה עתה סיימו לעשותו – נראה נאה ויאה ויש להם יציאה חדשה לרחוב המקביל.

אחד מבני הבית אמר: "עלינו להדליק חנוכה בפתח זה מפני החשד כדן בית שיש לו שני פתחים (או"ח תרע"א ח' ומשנ"ב ס"ק נ') – יש למהר עוד מעט יגמר הזמן" ! (או שכיון שבשעת הדלקת הנרות הפתח עוד לא היה מוכן, לא חלה עליהם חובה זו (וכך נקט ב'משנת חנוכה' פ"ט ה').

אצו כולם לחפש חנוכה נוספת, אולם עתה קמה וגם ניצבה בפניהם שאלה של "עשירים" - זכו ויש להם עתה כמה מצוות:

- תשלום שכר שכיר (מן התורה) – זמנה כל הלילה.
- מזווה (מן התורה).
- הדלקת נר חנוכה מפני החשד (דרבנן) – זמנה עומד להסתיים.

איזו מהן יקדימו ?

חנוכה שמח לכל עם ישראל !

הסיכום עם הפועלים היה שהם יסיימו את העבודה כשעה לפני השקיעה כדי שיספיקו לשוב לביתם להדלקת נר חנוכה. ובעל הבית כמובן שהכין מראש תשלום, כדי לזכות לשלם שכר שכיר/קבלן - בזמנו (בסוף העבודה).

כמקובל, המלאכה התארכה. בעל הבית הודיע להם שמבחינתו הם יכולים להדליק נרות ולשוב למחרת היום (והוא ירויח שהכסף ישהה אצלו יום נוסף), כיון שאינו רוצה שבגללו ימנעו מקיום מצוה חביבה של נר חנוכה בזמנה.

הפועלים שרצו לקבל את שכרם מוקדם ככל האפשר, ביקשו להמשיך לעבוד. בעל הבית שקל לומר להם ללכת קודם השלמת המלאכה, ולמרות זאת הוא ישלם להם את כל השכר עתה. אולם חבריו הזהיר אותו שלאחר התשלום יש חשש שלא ישובו למחרת. ועוד, שיש לעיין האם מי שמשלם קודם השלמת עבודת הפועל מקיים מצות "ביומו תתן שכרו" – שהרי הקדים ושילם קודם לכן (עיין תשובות והנהגות ח"א סו"ס תתצ"ט, חשוקי חמד ב"מ קיא).

הפועלים המשיכו בעבודתם. בעל הבית הדליק נר חנוכה בזמנו, בעוד רעשי העבודה האחרונים נשמעים ברקע. בשעת אכילת הסופגניות רצו בני הבית לכבד את הפועלים – אולם אסור לאכול לפני הדלקת נרות והם עוד לא הדליקו נר חנוכה (משנ"ב תרע"ב ס"ק י' וגם מלאכה מי התיר להם...), אולם אחד מבני הבית אמר ששמע שהם התקשרו לביתם וביקשו שידליקו בזמן גם עבורם, כך